

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 aprilie 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Tit 3:4-7**: „...”.

Îi aducem mulțumire Domnului că am primit trecere înaintea Lui. Deseori am spus din acest loc despre ceea ce a strigat Moise dintr-o copleșire interioară: „*Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale. Prin aceasta voi recunoaște că am primit trecere înaintea Ta*”. Un lucru este să predici și să vorbești despre har, dar este cu totul și cu totul altceva să trăiești harul lui Dumnezeu în mod personal. Noi suntem aici pentru a asculta Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și să credem doar ce zice Scriptura. Noi ne ținem de ceea ce a scris apostolul Petru: „nicio prorocie a Scripturii nu permite o interpretare personală”. Nu permite, așa ceva nu există. Cine este în Cuvântul și în Împărăția lui Dumnezeu acela nu va permite nicio interpretare personală, acela nu va asculta când sunt date mai departe interpretări proprii.

Privitor la Israel. Acest lucru ne merge la inimă de fiecare dată și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că domnul Netanyahu a luat poziție. Cum a fost amintit ieri, regele din Maroc împreună cu papa au semnat un tratat în legătură cu statutul Ierusalimului: să nu fie nimic schimbat din statutul internațional al Ierusalimului, să fie pus sub un statut internațional în care nu poate fi schimbat nimic. Ce să spui la faptul că cineva crede că se poate decide ceva în Maroc pentru Israel? Cu adevărat oamenii și-au pierdut orientarea. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că totul își ia cursul potrivit și că la sfârșit Domnul va fi Biruitorul.

Aici am o fotografie din luna mai, când am fost în Israel. Noi am fost în Knesset. Președintele parlamentului, unul din cei 120, m-a îmbrățișat. Noi am amintit pe scurt versetele biblice care privesc Israelul. Așa ceva el n-a mai auzit niciodată. Voi știți că i-am scris o scrisoare domnului Benjamin Netanyahu, eu l-am mângâiat și i-am

spus că acesta este timpul în care se împlinește totul cu Biserica, cu Neamurile și cu Israelul. În zilele noastre se împlinește totul.

Următorul punct care îmi produce foarte multe necazuri este faptul că, în jurul fratelui Branham se face un cult. Ieri 6 aprilie, a fost ziua de naștere a fratelui Branham. O sărbătoresc fanatici care cred și învață despre cele șapte tunete; ieri, în Kinshasa, a avut loc o demonstrație cu mii de oameni care mărșăluiau prin oraș cu tablouri cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham și strigau proslăvindu-l pe William Branham. Noi respingem toate aceste acțiuni. La noi și pentru noi este valabil doar Cuvântul și doar Domnului Dumnezeuului nostru Îi aducem slava și cinstea. Dar așa a fost și în Vechiul Testament. Moise a trebuit să înalțe șarpele, ca prin aceasta toți să recunoască, că prin crucea Golgotei avea să-i fie zdrobit capul Șarpelui. Toți care credeau aceasta au fost vindecați, dar apoi ei au făcut un idol din acesta. Și când Moise a rămas pe munte, ei au făcut din nou un idol, un vițel de aur. Aici noi ne închinăm doar lui Dumnezeu, în duh și în Adevăr, iar restul îl lăsăm să-l facă aceia care n-au căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu.

Credem din inimă că fratele Branham a primit o chemare și o trimitere divină, dar el a rămas om. Ca om el a putut spune ce a avut de spus. El a făcut unele afirmații, ca de exemplu: „La început Dumnezeu a exprimat și adus toate lucrurile la existență. Poate că a durat opt sute de ani până când s-a întâmplat”. Ce a vrut el să spună prin aceasta? El a vrut să-i încurajeze pe cei ce n-au fost vindecați pe loc și să le spună: „Dacă nu se întâmplă pe loc, atunci se va întâmpla. Voi vă puteți încrede că așa va fi”. Fratele Branham a fost un bărbat simplu, el a folosit niște exemple simple pentru a-i sluji poporului și a-l ajuta.

Trebuie s-o spunem clar și deslușit și întreaga lume o poate auzi acum. Fratele Branham a îndeplinit slujba evanghelică cu rugăciunea de vindecare pentru bolnavi. Până în luna martie 1963 fratele Branham a predicat la modul general. El personal a zis: „În alte localități și biserici eu nu pot predica ceea ce predic în biserica mea locală din Jeffersonville. Pentru că eu trebuie să fiu foarte atent cu biserica și predicatorul respectiv”. În anii '50 și la începutul anilor '60 fratele Branham era un evanghelist. Lui chiar i-a fost spus: „Fă lucrarea unui evanghelist”. Nu lucrarea unui învățător, nu a unui proroc, ci „Fă

lucrarea unui evanghelist”. Dar apoi a venit însărcinarea din martie 1962: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville și depozitează hrana”.

Acest lucru trebuie să-l spun în Numele Domnului, tuturor fraților: Ieșiți afară din anii '50. Mergeți la anii '60, intrați în ceea ce s-a predicat atunci, veniți acolo unde Dumnezeu a făcut un început nou, când a deschis pecețile și a descoperit tainele lui Dumnezeu. Este absolut necesar să încadrez biblic toate etapele din slujba fratelui Branham: mai întâi partea evanghelistică, apoi partea de învățătură, iar după aceea partea profetică. Trebuie să încadrez totul biblic.

Când fratele Branham a spus: „Slujba mea din Africa încă nu s-a încheiat”, atunci fratele Branham a fost acela care a spus-o. Când el a zis: „Eu voi avea o slujbă în Israel”, atunci fratele Branham a spus-o de la el însuși, dar n-a fost AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Cu adevărat trebuie să facem diferența între ceea ce a exprimat el ca om și între ceea ce a predicat el ca și Cuvânt al lui Dumnezeu. De pildă, ceva ce este cu totul de neînțeles este privitor la ceea ce a zis fratele Branham: „Îngerul din Apoc. 10 vine pe acest pământ când al șaptelea înger al Bisericii se află pe pământ”. Dar al șaptelea înger al Bisericii nu mai este de multă vreme pe pământ și Domnul, conform Apoc. 10, încă n-a venit. El va veni atunci la iudei, ca Leul din seminția lui Iuda, ca Înger al Legământului, El își va pune un picior pe pământ și celălalt pe mare, ca Proprietar de drept. Totul încadrat biblic. Când fratele Branham a spus: „Moise a fost Cuvântul pentru timpul lui”, prin aceasta el a vrut să spună că „Moise a avut Cuvântul pentru timpul lui”. Când el a spus: „Ilie al nostru este Isus Hristos” atunci noi știm cu precizie ce a vrut să spună. Dumnezeule! Eu nu înțeleg cum de atâtea interpretări și neînțelegeri sunt date mai departe. Oamenii și-au pierdut mintea sănătoasă, sunt încurcați în capetele și în inimile lor și peste tot încurcă și rățăcesc poporul lui Dumnezeu cu „prorocul a zis...”.

Ce a poruncit Domnul? „*Propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp*” – aceasta este însărcinarea pe care ne-a încredințat-o Domnul Dumnezeu. Să nu propovăduim nimic altceva decât ceea ce ne-a spus Domnul în Cuvântul Său.

Și această afirmație, că „Domnul Se coboară în jos în mesaj”. Prin aceasta fratele Branham a vrut să spună: „Mesajul premerge

înainte ca Domnul să Se coboare”. Cum poți face o învățătură dintr-o afirmație, dintr-un citat? Ei spun că „Domnul a părăsit tronul harului și acum Se tot coboară”. Acest lucru nu există. Eu urăsc toate neînțelegerile și toate interpretările. Pentru mine Cuvântul lui Dumnezeu este sfânt. Mai sunt și aceia care spun că „Domnul a venit deja și dragostea lui Dumnezeu locuiește în inimile noastre”. Nu! Domnul a venit pentru a lua locuință în noi deja acum două mii de ani, prin revărsarea Duhului Sfânt. Căci prin Duhul Sfânt noi am devenit Templul lui Dumnezeu, și Duhul lui Dumnezeu locuiește în noi pentru că așa a făgăduit Dumnezeu: *„Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu”*.

Cine merge la epistola către evrei acela va observa că noi suntem casa lui Dumnezeu în care locuiește Domnul. El ne adresează Cuvântul și Își descoperă prezența Lui. Dar între „a lua locuință în noi” și „a Se coborî trupește în jos” este o mare diferență. În cei două mii de ani Domnul a luat locuință în toți credincioșii. Aceasta este taina lui Dumnezeu: Dumnezeu deasupra noastră, ca Tată; Dumnezeu cu noi, în Fiul; Dumnezeu în noi, prin Duhul Sfânt. Dar revenirea Domnului nostru este evenimentul din istoria mântuirii care va avea loc. Așa cum este scris în Fapte 1 și Lc. 24: *„Același Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”*.

Fie ca toți să tacă odată și să-I dea dreptate lui Dumnezeu, să respecte Cuvântul și tot ceea ce au spus Pavel, prorocii și toți apostolii. Și tot ceea ce a spus fratele Branham s-o ia și s-o încadreze în Scriptură. Nu sunt două lucruri diferite, ci mesajul este Cuvântul, și Cuvântul este mesajul pe care noi îl propovăduim. Noi propovăduim Cuvântul așa cum ne-a poruncit Domnul s-o facem.

Nădăjduiesc că puteți simți ceea ce simt eu acum. În mâinile mele am o biblie care este publicată în Jeffersonville. Priviți aici și dați-vă seama! Ei au tipărit în biblie această fotografie a fratelui Branham cu stâlpul de foc; și ei o trimit tuturor oamenilor. Ei îl proslăvesc pe William Branham ca fiind acela..., acela...și acela... Iar la sfârșit au tipărit desenul cele șapte epoci ale bisericii.

Fraților, dacă mă gândesc la tot ce se face, îmi frânge inima. Eu n-o pot schimba, eu nu pot schimba lucrurile acestea. V-am spus nu

demult, că din Jeffersonville este trimisă această cheie tuturor fraților de pe întregul pământ pentru a-i aduce în legătură cu Jeffersonville, „pentru ca toți să poată deschide”. La gunoi cu ea! Nu! Pentru ce?

Noi ne-am întors înapoi la Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Nu un cult omenesc! Nicio slavă dată oamenilor! Ci toată slava și cinstea I se cuvine Domnului Dumnezeului nostru, în vecii vecilor. Nădărduesc că puteți simți puțin cum mă simt eu în interiorul meu când toate aceste lucruri se petrec pe teren. Dar în același timp, acum, Domnul Își are gloata Lui răscumpărată prin Sânge. Fiecare sămânță aduce rod după soiul ei. Pe cât de sigur am primit Cuvântul cu toate făgăduințele și am semănat doar Cuvântul cu toate făgăduințele care sunt scrise în Cuvânt, pe atât de sigur noi vom vedea împlinirea.

Vineri am spus unui frate: Mie mi-ar conveni dacă Domnul ar confirma Cuvântul. El s-a uitat la mine și mi-a spus: „Noi suntem confirmarea, noi suntem roada propovăduirii Cuvântului din acest timp. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru aceasta”.

Acum câteva versete biblice care sunt în legătură cu timpul sfârșitului, mai ales în legătură cu Israelul. Noi toți iubim toate popoarele, națiunile și limbile. Voi știți, eu am predicat în Egipt, în Siria și peste tot. În niciun loc de pe acest pământ n-am fost primit mai ospitalier ca în Cairo. Foarte rar poți întâlni o ospitalitate, o primire atât de călduroasă, ei nu știau ce să mai facă pentru mine.

Dar despre ce este vorba? Este vorba de planul de mântuire al lui Dumnezeu. Numai cine crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Lui o poate primi. Cine în acest timp nu crede făgăduința pentru această perioadă de timp, acela nu poate trăi pregătirea, trece pe lângă ea. De aceea propovăduirea este atât de necesară și importantă.

Citim din Lc. 21 de la vers. 28: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”. Aici se vorbește de timpul sfârșitului, de ceea ce se va întâmpla înaintea revenirii Sale. Apoi, „*Când vor începe să se întâmple*”. Nu când se vor încheia, ci „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri..*”. Iar noi am văzut cum toate aceste lucruri au început. Acum nu putem intra în amănunte. Apoi este scris imediat „*...să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că*

izbăvirea voastră se apropie". Vers. 29: „*Și le-a spus o pildă: «Vedeți smochinul și toți copacii. Când înfrunzesc*". Nu când înfrunzește doar unul, ci „*Când înfrunzesc toți, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape*". Nu doar Israelul.

Noi suntem informați de istoria contemporană. În anul 1948 când Israelul și-a căpătat independența, 52 de națiuni se aflau sub guvernare britanică, sub steag britanic: Pakistan, Siria, etc. Toate coloniile, una după cealaltă au devenit independente. Mai întâi Israelul, apoi toate celelalte țări au început să înfrunzească, au devenit independente. „*Vedeți smochinul și toți copacii. Când înfrunzesc*". Noi am văzut aceasta. Totul s-a petrecut așa cum a spus Domnul în această pildă. Apoi vers. 31: „*Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți* („să recunoașteți” – lb. germ.) *că Împărăția lui Dumnezeu este aproape*". Când veți vedea toate aceste lucruri. Nu doar să vorbești din auzite, ci noi o vedem și o trăim.

Direct după aceea, în vers. 33 Domnul spune: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*".

Îi mulțumim Domnului nostru care a prezis tot ce se va întâmpla. Chiar și în Ioel 3:2 și 3, unde este scris că Neamurile vor împărți țara și că Dumnezeu va intra în judecată cu ele atunci când timpul va sosi. Totul se va petrece așa cum a hotărât și a prezis Dumnezeu în planul Său de mântuire.

Acum ajungem la partea a doua. Mergem la Gal. 3, din nou privitor la făgăduințe și la sămânța lui Avraam. Din declarația din Maroc am aflat că „noi toți suntem sămânța lui Avraam. Toți sunt sămânța lui Avraam”. Așa au declarat cei doi conducători: „Noi avem un singur Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam. Și noi toți suntem urmașii lui Avraam”.

Dar aici ne este spus exact despre ce este vorba la Avraam și trebuie să fie astăzi cu noi. Gal. 3:16: „*Acum, făgăduințele au fost făcute lui Avraam și seminței lui. Nu zice: «Și semințelor»* (ca și cum ar fi vorba de mai multe), *ci ca și cum ar fi vorba numai de una: «Și seminței tale», adică Hristos*".

Dumnezeu a putut prezenta deja în Vechiul Testament planul Său de mântuire. Avraam a fost primul pe care Domnul l-a vizitat în

Gen. 14, ca împărat al Salemului, l-a întâmpinat cu pâine și vin și au serbat Cina împreună. Apoi făgăduința că va veni sămânța lui Avraam – la singular. Ieri noi am serbat Cina Domnului. Dacă vezi cum Duhul Sfânt a călăuzit și condus totul și cum apoi este vorba de sămânța – la plural, adică noi, copiii ai noului legământ.

Apoi citim mai departe din Gal. 3 de la vers. 19: „*Atunci pentru ce este Legea?*”. Acum urmează ceva minunat: „*Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină «Sămânța» căreia Îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor*”. Apoi urmează afirmația minunată din vers. 20: „*Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu, este unul singur*”.

Un Mijlocitor ne reprezintă pe toți. Este de o mare însemnătate. Noi n-am fi știut niciodată ce înseamnă păcat, încălcare, dacă n-ar fi fost dată Legea. Dumnezeu a trebuit să dea Legea pentru a ne convinge de păcat, de neascultare, de încălcare. Mai întâi El a trebuit să dea Legea, iar aceasta a fost pusă în chivotul legământului.

Mai departe Gal. 4:28: „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copiii ai făgăduinței*”. Avraam l-a avut pe Isaac și pe Ismael. Dar făgăduința era cu Isaac. Iar aceasta a fost deosebirea. Exact așa este și astăzi. Nu să fii doar credincios, ci să fii credincios făgăduinței pe care a dat-o Dumnezeu, s-o crezi. Aceasta este diferența. Dacă suntem doar niște creștini firești, pământești, sau dacă suntem aceia care credem făgăduința lui Dumnezeu, o acceptăm, o primim și trăim împlinirea ei.

Acum Cuvântul ne este adresat nouă tuturor, ție și mie. Gal. 4:28: „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copiii ai făgăduinței*”. Fratele Branham spunea că „Avraam a așteptat 25 de ani până când s-a împlinit făgăduința”. Nu! Avraam a avut vârsta de 75 de ani când Domnul l-a chemat, când Domnul i-a vorbit. Dar făgăduința i-a fost dată când el a avut vârsta de 100 de ani: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu*”, acest lucru este confirmat de două ori în Gen. cap. 17 și 18. Din inimă Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că de fiecare dată ne putem întoarce înapoi la Cuvânt. Apoi vers. 29: „*Și, cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin*

Duhul, tot așa se întâmplă și acum". Așa este și astăzi. Toți se pot referi la Avraam, se pot referi la fratele Branham. Da, se pot referi, dar dacă ei sunt în lucrare doar după fire, după minte, atunci ce este? Dacă ei nu sunt născuți din Dumnezeu, așa cum am auzit în Cuvântul din introducere. Să trăiești înnoirea și nașterea din nou prin Duhul lui Dumnezeu, așa ca să primești o legătură și o părtășie personală cu Dumnezeu. Nu în capul tău, ci în inimă are loc descoperirea.

Și acest lucru trebuie să-l mărturisim cu durere. Cine este prigonit? Cine este ocărât? Al cui renume este nimicit? Al nostru. Ceilalți sunt neatinși. Întotdeauna cel născut firește a prigonit pe cel născut din Duh, l-a prigonit și l-a urât. Noi nu știm ce este ura. Noi chiar ne putem ruga pentru prigonitorii noștri și ne pare rău pentru ei. Dar o vedem și astăzi. Noi nu putem urî. De ce nu? Pentru că noi suntem sămânța lui Dumnezeu, zămisliți din Duhul, născuți din nou la o nădejde vie. Așa am citit aici.

Încă o dată vers. 29: „*Și, cum s-a întâmplat atunci...*”. Dar cum este acum? „*Și, cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot așa se întâmplă și acum*”. Așa este situația. Aici este scris despre cum a fost atunci. Și așa este și astăzi. Și noi, ca sămânță divină, suntem prigoniti, batjocoriți, umiliți, renumele nostru este nimicit mereu. De ce? Pentru că așa cum a fost atunci, când cel ce se născuse în chip firesc a urât pe cel ce se născuse din făgăduință, așa este și acum. Iar prin aceasta recunoaștem că noi nu urâm, nu prigonim. Ci avem o suferință profundă pentru toți aceia care ne urăsc și ne prigonesc. Voi toți știți ce s-a întâmplat și împrăștiat despre noi după anul 1979, chiar și că „eu sunt antihristul, amăgitorul” și tot ce a mai fost împrăștiat. Dar Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru, adevărata sămânță a lui Dumnezeu răsare. O mai spun o dată. Pe cât de sigur am semănat Cuvântul sfânt și scump, pe atât de sigur răsare Cuvânt sfânt și curat.

Noi toți știm ceea ce a spus Domnul nostru în Mat. 13: Fiul omului a semănat sămânța bună, iar sămânța bună sunt fiii Împărăției lui Dumnezeu, este grâu. Dar apoi a venit Vrăjmașul și a semănat și el sămânța lui, a semănat neghina, interpretările. Totul a răsărit. Atunci când fratele Branham a văzut lanul de grâu a văzut și neghina dintre grâu. Și el a putut da mărturie că grâuul era plecat în jos și de asemenea

și neghina era plecată în jos din pricina secetei. Toți, atât grâul cât și neghina strigau, stăruiau și se rugau pentru ploaie. Apoi ploaia a venit peste ambele, și atât grâul cât și neghina au strigat „Aleluia! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu pentru ploaie”. Dar neghina a rămas neghină și grâul rămâne grâu. Noi Îi mulțumim Domnului că Dumnezeu a turnat Duhul Lui peste orice făptură. Adevărații aleși sunt sămânța divină și sunt binecuvântați.

O mai spun o dată înaintea Feței lui Dumnezeu. Când Domnul mi-a arătat marele lan de grâu, eu am văzut că acolo n-a fost neghină, n-a fost buruiană. Dacă vezi ceva în Duhul, este ceva puternic, vezi amănunte. În clipa respectivă Duhul lui Dumnezeu pune accent pe acel lucru. Eu am privit peste lanul de grâu imens și am văzut clar că n-a fost buruiană, n-a fost neghină. Ci era doar grâu copt pe deplin și puțin plecat din pricina soarelui. Apoi porunca: „Robul Meu, urcă-te în combină și recoltează”. La recoltare nu va fi neghină, nu va fi buruiană, ci doar grâu va fi recoltat. Din această propovăduire va răsări Mireasa Mielului. Așa cum Eva a fost scoasă din Adam tot așa Mireasa a fost luată din Hristos. Așa cum a spus Domnul nostru prin Pavel în Efes. 5:30: *„noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui”*.

Apoi Gal. 4:30: *„Dar ce zice Scriptura?”*. Nu ce zici tu sau ce am eu de zis. Noi n-avem absolut nimic de zis. Aici este prezentarea celor doi fii ai lui Avraam. Și așa cum s-a întâmplat atunci tot așa se întâmplă și acum. *„Dar ce zice Scriptura de aceasta?”*. Scriptura zice așa: *„Izgonește pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode”* (vers. 30). Izgonește pe roabă și pe fiul ei. Fecioarele nechibzuite vor sta în fața ușii închise pentru că n-au rămas fecioare, ci au practicat curvie spirituală, au primit interpretări după interpretări.

Voi toți știți că nu demult am amintit acest lucru, referitor la învățătura că „Domnul a coborât deja”. Într-o țară învecinată reprezentantul principal al celor cu învățătura tunetelor, înaintea morții sale a dat porunca să fie pus chipul cu stâlpul de foc pe piatra de mormânt; iar dedesubt este scris: „Iată El vine pe nori, și toți ochii Îl vor vedea, și aceia care L-au străpuns”. Ei fac toate acestea pentru că ei cred că Domnul a venit deja. Nu-i păcat de aceasta? Nu-i acesta un

mare necaz? Rătăcirea este atât de îngrozitoare încât a trecut în domeniul blasfemic.

Frați și surori, să-I mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru pentru harul și trecerea pe care am căpătat-o înaintea Lui, și pentru faptul că rămânem credincioși față de ceea ce ne-a lăsat El prin har.

Acum mergem repede la 1 Tim. 1:17: „*A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin*”.

Frați și surori, noi credem într-un singur Dumnezeu. El este Creator, Răscumpărător, Vindecător, Împărat, El este totul în toate. Pentru ca noi să fim mântuiți El S-a descoperit în chip omenesc. Cuvântul combinat „Elohim-IAHVEH”/”DOMNUL Dumnezeu” se găsește de 6356 de ori în Biblie. Dar nicio singură dată un proroc nu s-a rugat la un Tată din cer, sau la un Fiu; nu, niciodată, nici o singură dată! Văzut din perspectiva istoriei mântuirii, descoperirea lui Dumnezeu ca Tată în Fiul, a fost lucrul principal, pentru ca, în Fiul, să ne dăruiască înfierea, ca fii și fiice, prin har. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Apoi în Noul Testament cu adevărat deosebirea. „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos*”. Am putea începe cu Lc. 2:11, de la naștere, în umanitatea Lui, Răscumpărătorul nostru ne este arătat și descris ca Domn. Cu adevărat suntem mulțumitori.

Pentru mine Sfânta Scriptură este descoperirea lui Isus Hristos. Întregul plan de mântuire al Dumnezeuului nostru este făcut de cunoscut. Toți prorocii au participat la aceasta, și-au făcut partea lor și de asemenea și apostolii. În ultima fază Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham. Apoi prin deschiderea celor șapte peceți a făcut de cunoscut ultimele taine. Perdeaua a fost dată deoparte, noi am intrat în Locul preasfânt. Chivotul legământului este deschis. În Locul sfânt era masa cu pâinile și sfeșnicul cu candelile. Tot ce era în Locul sfânt era important. Dar în Locul preasfânt era prezența lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu. Scumpii mei frați și surori, noi am trăit totul prin har. Avem parte de ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru timpul nostru.

Așa cum este scris aici în epistola scrisă de Iuda: „*singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să*

fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin” (Iuda 1:25). Apoi un Cuvânt adresat credincioșilor de atunci: „*Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!*”(1 Cor. 1:3). Pentru mine înseamnă totul. Putem spune: Tu ni Te-ai descoperit.

Să cuprindem despre ce este vorba acum. Sută la sută, să rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Și cum am spus deseori, cerul nu va fi un mare balamuc, nu! Mireasa Mielului este spălată în Sângele noului legământ, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluită cu Duhul Sfânt.

Dragii mei încredeți-vă în aceasta. Înainte ca recolta să fie recoltată Domnul Dumnezeu va mișca cerul și pământul. Ploaia târzie va cădea, se va întâmpla ceea ce nu s-a întâmplat niciodată. Însuși Domnul Își va desăvârși lucrarea de răscumpărare în mod maiestuos în toți aceia care L-au crezut. Împreună, prin har, o vom trăi.

Ne adresăm tuturor de pe întregul pământ. Voi știți că pe un continent este noapte, pe altul este zi, dar Îi mulțumim Dumnezeului nostru că toți pot urmări vestirea. Permiteți-mi să spun aceasta tuturor fraților și să le-o adresez din inimă. Pe cât de sigur pe 19 septembrie 1976, în Edmonton, Canada, Domnul mi-a vorbit cu voce tare: „Robul Meu, Eu te-am chemat conform Mat. 24:45-47, te-am hotărât să dai hrana potrivită la timpul potrivit” – pe atât de sigur este aceasta ca fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Fraților, voi care slujiți cu Cuvântul, vă rog frumos rămâneți cu Cuvântul descoperit. Căci fratelui Branham i-a fost spus: „Întoarce-te la Jeffersonville și depozitează hrana”. Iar la sfârșitul peceții a șaptea, el a zis: „Acum hrana este depozitată”. Acest lucru trebuie să-l respecti. Nu în anii '50, ci în acel timp pe care Dumnezeu l-a hotărât. Nu înainte. Înainte fratele Branham a predicat în asociațiile oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline, unde erau creștini din diferite direcții de credință. Ei se strângeau în aceste reuniuni. Dar după deschiderea peceților toate ușile s-au închis. În niciun alt loc n-a mai fost o ușă deschisă. Rămăsese doar o ușă deschisă, iar fratele Branham a predicat în acele cercuri ale oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline care țineau adunări regulate.

S-o mai spunem o dată. Fratele Branham a primit însărcinarea directă: „Întoarce-te la Jeffersonville și depozitează hrana”. În 3 decembrie 1962 William Branham mi-a spus acest lucru: „Hrana pe care tu trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp și este în predicile înregistrate pe benzi. Dar așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul acesteia”.

Eu trebuie să spun tuturor fraților în Numele Domnului: Dați mai departe doar ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, prin har. Noi toți știm că fratele Branham a văzut ca o magazie unde alimentele erau depozitate frumos pe rafturi. El a văzut cum oamenii veneau cu coșuri și purtau alimentele. Domnul vorbea mereu cu el în pilde. Dar hrana, alimentele de pe rafturi, nu erau încă pe masă. De când fratele Branham a fost luat Acasă, totul a fost luat de pe rafturi, de pe benzi și totul a fost pus pe masa Domnului. Nu lipsește nimic, n-am uitat nimic. Noi am propovăduit întreg planul lui Dumnezeu de mântuire.

În Numele Domnului, îi avertizez și îi îndemn pe toți frații de ceea ce este scris pentru ei în Mat. 24; ceea ce este scris aici nu este doar pentru mine, ci și pentru toți frații slujitori. Voi să dați mai departe hrana. Așa cum fratele Branham a fost folosit ca eu să pot da hrana mai departe, tot așa Dumnezeu S-a îngrijit ca hrana depozitată să fie dată tuturor fraților slujitori din toate popoarele, limbile și națiunile. Vă rog pe toți să nu aduceți nimic străin pe masa Domnului! Fie ca Is. 28: *„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare”* să nu se mai împlinească. În Biserica Dumnezeului celui viu nimeni n-a vomitat. Ci hrana divină curată, Cuvântul sfânt descoperit, prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu este învățat, predicat și practicat.

O repet încă o dată. Fie ca toți frații din toate popoarele, limbile să dea mai departe doar ceea ce este scris în Sfânta Scriptură și ceea ce ne-a fost încredințat. Voi toți știți că mi-a fost dată porunca directă: „Te voi trimite în alte orașe ca să propovăduiești Cuvântul Meu”. Nicio singură tălmăcire, nicio interpretare, ci scumpul și sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu care rămâne în veac. Acest Cuvânt, pe care noi îl credem, va împlini în noi toți scopul pentru pe care a fost trimis. Nu vă uitați la voi, nu vă uitați la greșelile, la necazurile voastre. Priviți la El, El va face totul bine. Biruința Lui va fi descoperită tot atât de sigur cum biruința Lui a fost descoperită atunci. Lăudat și cinstit să fie Domnul

Dumnezeul nostru, pentru Cuvânt, pentru har și pentru tot ceea ce noi am trăit în acest timp.

Încă o dată un Cuvânt pentru cei ce sunt de curând în mijlocul nostru. Vă rog frumos să respectați Cuvântul lui Dumnezeu. Cine încă nu este botezat în Numele de legământ nou testamentar al Domnului nostru Isus Hristos, astăzi să folosiți șansa care vă este acordată. Despărțiți-vă de toate datinile și tradițiile. Acum nu doresc să intru în acestea fiindcă timpul s-a încheiat. Dar toți știm că în toate bisericile de pretutindeni este folosită formula trinitară. În Roma și pretutindeni se folosește formula trinitară care n-a fost folosită în Biblie nici o singură dată. Doar în anul 386 aceasta a fost declarată ca dogmă bisericească.

Îi mulțumim Domnului că noi am fost aduși înapoi la original, noi am înțeles corect Mat. 28: „Botezați-i în Numele în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul, prin Duhul Sfânt”. „și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Mat. 1:21). Nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care ei să fie mântuiți. Numai cine cheamă Numele Domnului va fi mântuit.

Primiți corectarea aceasta de astăzi. Și eu am primit-o mulțumitor. În anul 1948 am fost botezat în biserica baptistă în cele trei titluri. Dar când eu l-am auzit pe fratele Branham predicând, atunci imediat, cu frații, ne-am dus la Rin și ne-am botezat unii pe alții în mod biblic: în Numele Domnului Isus Hristos. Toți care doresc să-și dedice viața lor Domnului, astăzi aveți această posibilitate s-o faceți. Toți care doriți să vă botezați o puteți face astăzi.

O mai spunem o dată, acest cuvânt îl adresăm tuturor fraților de pe întregul pământ. Fie ca toți să capete trecere înaintea lui Dumnezeu. Să nu predicați nicio învățătură străină, ci să propovăduiți doar Cuvântul sfânt care este scris și care rămâne în veac. Restul să lăsați în seama lui Dumnezeu, El va face bine. Domnului și Răscumpărătorului nostru I se cuvine toată cinstea și slava, în vecii vecilor. Amin. Aleluia!

Ne ridicăm pentru rugăciune. Cântăm cântarea „Așa cum sunt”, și toți care doresc să se boteze sau să-și dedice viața lor Domnului, veniți vă rog în față. Au auzit toți chemarea? Sunt toți pregătiți ca să-și dedice viața Domnului? Acum ne vom ruga împreună. Voi aveți cel puțin 12 ani? Da. Eu o iau din Sfânta Scriptură unde este scris despre

Domnul și Răscumpărătorul nostru: despre nașterea Lui, dedicarea Lui, tăierea Lui împrejur și apoi la vârsta de 12 ani a fost în Templu. Până astăzi, noi am botezat doar pe aceia care au cel puțin vârsta de 12 ani și care au luat decizia lor pentru Domnul în mod conștient și sunt pregătiți de a-L urma, de a-L crede și de a-I sluji. Voi toți L-ați acceptat și L-ați primit pe Domnul. Îi mulțumim Domnului. El a dăruit Cuvântul și v-a dat și invitația. Voi ați crezut, ați răspuns chemării și ați venit. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Ți-i aducem pe toți cei ce doresc să facă pasul botezului, Ți-i dedicăm Ție, pentru că așa este scris ca să propovăduim: „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, ca confirmare că a acceptat și primit iertarea păcatelor”. Iertarea are loc prin Sângele Mielului. Dar prin botez, noi confirmăm că noi am acceptat și primit iertarea, prin credință.

Iubite Domn, la fel ne rugăm pentru noi toți. Mare Dumnezeu din ceruri, Te rog fă ca astăzi să răsără rod pentru veșnicie. Fie ca toți frații slujitori din toate popoarele și din toate limbile să spună și să propovăduiască doar ceea ce Tu ai spus și ai permis să fie scris. Fie ca ei să fie niște slujitori ai Cuvântului, niște propovăduitori ai Cuvântului lui Dumnezeu.

Iubite Domn, Îți mulțumim că Tu l-ai trimis pe robul și prorocul Tău, ai deschis cartea pecetluită și ne-ai dăruit introducerea în întregul Tău plan de mântuire, prin har. Îți mulțumim că mesajul timpului de sfârșit a ajuns până la marginile pământului, așa cum Tu ai vrut și ai făgăduit: că această Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu va fi propovăduită pe întregul pământ. Apoi va veni sfârșitul.

Iubite Domn, Îți mulțumim și pentru toate aceste posibilități pe care le au frații de a asculta vestirea în direct, Îți mulțumim pentru fratele Taty, pentru fratele Miro și pentru toți frații care lucrează pentru ca Cuvântul Tău să fie ascultat pe întregul pământ. Încă o dată Te rugăm binecuvântează-i pe toți, pe toți care sunt în lucrare și se îngrijesc ca să dea mai departe hrana care a fost depozitată, pentru ca hrana să fie distribuită. Te rugăm binecuvântează-ne pe toți și fii cu noi toți, ridică-ți Fața Ta peste noi toți și dă-ne pacea și binecuvântarea Ta. Aleluia! Amin!